

[Glistrup]

På den baggrund er det unægtelig nedslående, at Danmarks Statistik – under overskriften »Input-output multiplikatorer 1975« – har udsendt materiale, der af de samfundsnedbrydende kræfter kan misbruges til at kaste den vrangforførelseslære ind i den offentlige degat, at »for hver mia kr., der skæres ned i den offentlige sektor, falder den samlede beskæftigelse med knap 12.000 personer« (Henrik Heie i Information for 10. september 1980).

Det er oplagt et forkert udsagn. For mindredriften til løn af de 12.000 nedlagte stillinger fører jo klart til et mindre skattetryk og dermed til større konkurrenceevne for private virksomheder, således at de kan oprette væsentligt flere end de 12.000 stillinger i forhold til, hvis de skulle have levet under et skatte- og restriktionstryk, som det havde været med den større offentlige beskæftigelse.

Derfor ønskes med nærværende spørgsmål ministerens kommentar til den anførte Heie-udtalelse. Det er jo åbenbart, at man ikke i den forbindelse kan skære det offentlige over én kam. For eksempel vil merbeskæftigelse i skattevæsenet klart være mere samfundskatastrofal, som følge af at det koster tungere arbejdsvilkår i produktionsektoren, herunder at mange skal befatte sig med goldt papirarbejde for at præstere modspillet til de nye skattefolk.

Besvarelse (22/9 80):

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Med hensyn til det konkrete spørgsmål kan jeg henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 32 fra folketingets politisk-økonomiske udvalg (skrivelse af 28. marts 1980, alm. del – bilag 38). Dette svar indeholder både en talmæssig belysning og en omfattende diskussion af besparelsers samfundskononomiske virkninger.

I begrundelsen for spørgsmålet refereres Danmarks Statistiks publikation »Input-output multiplikatorer 1975«, hvori bl. a. er foretaget en beregning af det såkaldte direkte og indirekte krav til beskæftigelse i det offentlige konsum. Denne størrelse viser den beskæftigelse, som 1 mia kr. i offentligt konsum i 1975 gennemsnitlig gav anledning til, når der dels tages hensyn til de direkte beskæftigelsesmæssige virkninger af den lønud-

gift til offentligt ansatte, der indgår i det offentlige konsum, dels til det samlede indenlandske beskæftigelsesindhold i det offentlige varekøb til driftsformål.

Denne størrelse adskiller sig fra de multiplikatorer, der normalt benyttes til illustration af finanspolitikens virkninger (jfr. min tidligere besvarelse), og kan ikke uden videre fortolkes som de beskæftigelsesmæssige følger af at spare 1 mia kr. på det offentlige konsum. Af betydning er for det første, at Danmarks Statistiks beregninger er opgjort i 1975 pris- og lønniveau, og en omsætning til et mere nutidigt pris- og lønniveau vil føre til et langt lavere antal personer pr. mia kr. offentligt konsum. For det andet tages der ikke – som ved almindelige multiplikatorberegninger af besparelsers virkninger – hensyn til de afledede effekter på beskæftigelsen, der skyldes, at nedgangen i indkomst for dem, der bliver ledige, vil føre til mindre privatforbrug og dermed mindre dansk produktion. Dette forhold vil forstærke besparelsers beskæftigelsesmæssige konsekvenser, men er på den anden side af en begrænset størrelse, da bortfaldet af indkomst i høj grad opvejes af arbejdsløshedsdagpenge og mindsket kildeskattetræk.

Det er endvidere anført i begrundelsen, at besparelser på de offentlige udgifter klart fører til et mindsket skattetryk. Sammenhængen mellem besparelser og skattetryk er dog næppe så snæver, fordi finanspolitikken må tilrettelægges ud fra et helhedssyn, hvor der tages hensyn til, at den samlede indenlandske efterspørgsel ikke kan udvikle sig hurtigere, end hvad der er foreneligt med en målsætning om en gradvis reduktion af underskuddet på betalingsbalancen. I den nuværende økonomiske situation vil besparelser ikke umiddelbart kunne begrunde skattenedsættelser, men vil medvirke til at modificere de skatteforhøjelser, der ellers ville være behov for.

Spm. nr. 1281

Til *justitsministeren* (11/9 80) af:

Thorndahl (FP):

»Vil ministeren oplyse, om karakteren af det samarbejde, som politimester J. Bodenhoff, Thisted, har haft med Sydthy kommune, og som efter politi- og anklagemyndighe-